

I

(Legislatívne akty)

SMERNICE

SMERNICA RADY 2010/23/EÚ

zo 16. marca 2010,

ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, pokiaľ ide o voliteľné a dočasné uplatňovanie mechanizmu prenesenia daňovej povinnosti v súvislosti s poskytovaniami určitých služieb, pri ktorých existuje riziko podvodu

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 113,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,

konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) V smernici Rady 2006/112/ES ⁽³⁾ sa ustanovuje, že daň z pridanej hodnoty (DPH) platí každá zdaniteľná osoba, ktorá uskutočňuje transakcie zahrňujúce zdaniteľné dodanie tovaru a zdaniteľné poskytovanie služieb. V prípade cezhraničných transakcií a určitých domácich vysoko rizikových odvetví ako napríklad stavebníctva alebo odpadového hospodárstva sa však ustanovuje prenesenie povinnosti platiť DPH na príjemcu tovaru alebo služby.
- (2) Vzhľadom na závažnosť podvodov s DPH by sa členským štátom malo umožniť dočasne uplatňovať mechanizmus, v rámci ktorého by sa povinnosť platby DPH presunula na osobu, na ktorú sa prenesú emisné kvóty oprávňujúce vypustiť skleníkové plyny, ako sú vymedzené v článku 3 smernice 2003/87/ES ⁽⁴⁾, a iné jednotky, ktoré sa môžu použiť na dosiahnutie súladu s uvedenou smernicou.

- (3) Zavedenie takéhoto mechanizmu zameraného na uvedené služby, ktoré sú podľa najnovších skúsenosti obzvlášť vystavené riziku podvodu, by na rozdiel od jeho všeobecného uplatňovania nemalo mať negatívny vplyv na základné zásady systému DPH, akou je napríklad zásada rozdelených platieb.
- (4) Členské štáty by mali vypracovať hodnotiacu správu o uplatňovaní mechanizmu, aby bolo možné vyhodnotiť jeho účinnosť.
- (5) Na účely transparentného vyhodnotenia vplyvu uplatňovania mechanizmu na podvodnú činnosť je potrebné, aby sa hodnotiace správy členských štátov opierali o vopred definované kritériá stanovené členskými štátmi. V každom takomto hodnotení by sa mal jasne posúdiť rozsah podvodov v období pred uplatňovaním mechanizmu a po ňom, ako aj všetky následné zmeny vo vývoji podvodnej činnosti vrátane poskytovaní iných služieb. Predmetom správy by tiež malo byť vyhodnotenie nákladov, ktoré zdaniteľným osobám vznikajú v súvislosti s dodržiavaním predpisov.
- (6) Každý členský štát, ktorý zistil zmeny vo vývoji podvodnej činnosti na svojom území v súvislosti so službami podľa tejto smernice, by mal v tejto súvislosti vypracovať správu.
- (7) S cieľom zabezpečiť, aby možnosť uplatňovať takýto mechanizmus mali všetky členské štáty, je potrebné osobitným spôsobom zmeniť a doplniť smernicu 2006/112/ES.
- (8) Keďže cieľ tejto smernice, a to riešiť podvody s DPH prostredníctvom dočasného opatrenia, ktoré sa odchyľuje od platných predpisov Únie, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale možno ho lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

⁽¹⁾ Stanovisko z 10. februára 2010 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Stanovisko z 21. januára 2010 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve (Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (9) Smernica 2006/112/ES by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Do smernice 2006/112/ES sa vkladá tento článok:

„Článok 199a

1. Členské štáty môžu do 30. júna 2015 a minimálne na obdobie dvoch rokov ustanoviť, že osobou povinnou platiť DPH je zdaniteľná osoba, v prospech ktorej sa uskutočnilo akékoľvek z nasledujúcich poskytnutí:

a) prenos kvót oprávňujúcich vypustiť skleníkové plyny, ako sú vymedzené v článku 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve (*), ktoré sú prenosné v súlade s článkom 12 uvedenej smernice;

b) prenos iných jednotiek, ktoré môžu prevádzkovatelia použiť na dosiahnutie súladu s uvedenou smernicou.

2. Členské štáty informujú Komisiu o uplatňovaní mechanizmu ustanoveného v odseku 1 pri zavedení akéhokoľvek takéhoto mechanizmu a predkladajú jej tieto informácie:

a) vyhlásenie o rozsahu pôsobnosti opatrenia, ktorým sa uplatňuje mechanizmus, a podrobný opis sprievodných opatrení vrátane akýchkoľvek povinností pre zdaniteľné osoby podávať informácie a akýchkoľvek kontrolných opatrení;

b) hodnotiace kritériá, aby bolo možné porovnať podvodnú činnosť týkajúcu sa služieb uvedených v odseku 1 v období pred uplatňovaním mechanizmu a po ňom, podvodnú činnosť týkajúcu sa iných služieb v období pred uplatňovaním mechanizmu a po ňom, ako aj akýkoľvek nárast iných druhov podvodnej činnosti v období pred uplatňovaním mechanizmu a po ňom;

c) dátum začatia vykonávania opatrenia, ktorým sa uvedený mechanizmus uplatňuje, a obdobie, ktorého sa má toto opatrenie týkať.

3. Členské štáty, ktoré uplatňujú mechanizmus ustanovený v odseku 1, predložia na základe hodnotiacich kritérií uvedených v odseku 2 písm. b) Komisii správu najneskôr do 30. júna 2014. V správe sa jasne označia informácie, ktoré sa považujú za dôverné, a informácie, ktoré sa môžu uverejniť.

V správe sa uvedie podrobné vyhodnotenie celkovej efektívnosti a účinnosti opatrenia, predovšetkým pokiaľ ide o:

a) jeho vplyv na podvodnú činnosť týkajúcu sa poskytnutí služieb, na ktoré sa toto opatrenie vzťahuje;

b) prípadný presun podvodnej činnosti na tovar alebo iné služby;

c) náklady na dodržiavanie predpisov, ktoré vznikajú zdaniteľným osobám v dôsledku uplatňovania tohto opatrenia.

4. Každý členský štát, ktorý po nadobudnutí účinnosti tohto článku zistil zmeny vo vývoji podvodnej činnosti na svojom území v súvislosti so službami uvedenými v odseku 1, predloží Komisii v tejto súvislosti správu najneskôr do 30. júna 2014.

(*) Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32.“

Článok 2

Členské štáty, ktoré si zvolia možnosť uplatňovať mechanizmus ustanovený v článku 199a ods. 1 smernice 2006/112/ES, oznámia Komisii ustanovenia opatrenia, ktorým sa uvedený mechanizmus uplatňuje, keď sa tento mechanizmus začne uplatňovať.

Článok 3

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 4

Táto smernica sa uplatňuje do 30. júna 2015.

Článok 5

Táto smernica je určená členským štátom.

Článok 6

Táto smernica sa uverejní v Úradnom vestníku Európskej únie.

V Bruseli 16. marca 2010

Za Radu
predsedníčka
E. SALGADO